

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Si dum adest occasio, virtus abest: vix unquam virtus aderit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

VERITAS PRACTICA.

Si dum adest occasio, virtus abest: vix unquam virtus aderit.

SENSVS est, quod vix ulla securitas virtutis unquam exercenda, nisi dum se offert occasio, exercentur.

RATIO est, quia non est securitas virtutis exercenda, nisi exercentur, quando vult Deus.

Sed nisi semper exercentur, quando sese offert occasio, vix dici poterit, quod unquam exercentur, quando velit Deus.

Ergo nec est securitas virtutis unquam exercenda, nisi dum se offert occasio, exercentur.

I. PUNCTUM.

Dum internos illos dolores, de quibus dictum est, patiebatur animo Christus, Iudaei, duce Iuda proditore, parabant illi externos, quibus ejus cruciarent corpus. En Conscripti milites, & turba ex omni hominum genere conflata, jam jam in montem atque ipsum hortum, ubi orabat Dominus, ad ipsum capiendum armata venit. Ecce, inquit Evangelista, ecce Iudas unus de duodecim venit, & cum eo turba multa cum gladiis & fustibus, missi à principibus sacerdotum, & senioribus populi. Qui autem tradidit eum dedit eis signum dicens, quemcunque osculatus fuero, ipse est, tenete eum, & ducite eum.

Proh qualis discipulus! qualis sermocinatio! qualis exercitus contra Dominum exercituum! Hos omnes Christus videbat adventantes, audiebat colloquentes, & sentiebat intestinis odiis in se furentes. Quamobrem iterum adit discipulos etiam nunc dormientes, quibus excitatis, Ecce, inquit, appropinquavit hora, quasi diceret, jam non est retro cecidendum, jam non est locus miraculis illis, quibus per medios hostes & milites tutus incedebam, aut quibus ipsi ad me capiendum missi, re infecta discedebant, quia nondum venerat hora mea, sed ecce jam modò venit, modò capiendus sum, modò tradendus sum: ecce appropinquavit qui me tradet.

Aprissimus certè ad virtutem exercendam stimulus, ut cum sese offert occasio, nunquam recusetur. Tunc enim natura depravata solet refugere vel cunctari, & conquirere rationes

differendi bonum opus. Sed contrà, hoc stimulo acuatur: Aut nunquam exercenda est Virtus, aut modo est exercenda. Vix enim bona mens in id consentiet, ut nunquam virtutem exerceat, unde si persuasum id habet, aut modò, aut nunquam: certè cum gratia stimula-bitur.

Ratio autem, quæ id persuadet, hæc est, quod si quæ sit securitas & certitudo in hac vita, virtutis exercita: vel exercenda, in eo maximè est, ut intelligatur ita tunc Deum velle à nobis: nam sicut quando cognoscitur ejus Voluntas, tunc certus quisvis esse potest, quod sit tempus virtutis exercenda: sic nisi cognoscatur ejus voluntas, dubitare quisvis potest utrum eam exercere debeat, utrum quod agit, sit vera virtus aut ficta, ex amore proprio vel aliquo humano motu aut etiam diabolico inducatur. Quanta enim sunt hujus infensissimi hostis circumventiones? quæ certè copiosiores sunt, quò rectiores & magis occultæ; eo verò magis occultæ, quo prætextum pietatis & virtutis præ se ferunt, unde Apostolus, 2. Cor. 11. *Ut non circumveniamur à satana, non enim ignoramus cogitationes eius.*

Hinc ergo manifestè sequitur, tantam fore securitatem veræ virtutis exercita:, quanta fuerit certitudo divinæ voluntatis pro ea exercenda. Non enim omnis affectio, ut ait optimè Gerlon, quæ videtur bona, statim est sequenda, sed neque omnis contraria affectio ad primum suscipienda. Vide integrum caput, ubi hæc inter alia Dominus à se discenda monet, ut desiderium tuum, inquit, ponas totaliter secundum beneplacitum meum. Et tui ipsius amator non sis, sed mea voluntatis cupidus amulator. Quid respondes?

II. PUNCTUM.

SED nisi semper exercentur virtus, quando sese offert occasio, vix dici poterit, quod unquam exercentur, quando velit Deus.

Dic enim, quando nam paras, illam exercebis? cum tibi scilicet placuerit? at credisne tum ita placiturum Deo? Non vereris, ne quod ex electione tua est, id ex amore proprio sit, cum præcipue neglexeris, quod certò sciebas ex voluntate seu Providentia Dei esse? Non vereris, quod ait sanctus Bernardus, grande Sermon. 71. *malum voluntas propria, qua fit, ut bona tua tibi in Causa bona non sint?* Si tibi à Superiore vel Directore ca-

res aliqua consulta esset, tu verò, illà neglectà vel posthabitâ, nonnihil aliud agitates ex ductu tuo, nonne tibi suspectus esset ille ductus tuus, quem sic præferes Directoris iudicio? Cur porro non idem iudicas de iis virtutum actibus, quos exercere te putas ex electione tua, si illos compares cum exercendis in occasione, ubi se Deus manifestè indicat, & ubi à te toties quodammodo posthabetur, quoties occasione neglecta remittis exercitium in aliud tempus, quod tibi videbitur opportunius?

tutem exercebis; cum in una Dei voluntate sit posita certitudo, qualis quidem in hac haberi vita potest, neque aliud divinæ voluntatis indicium sit clarius, quàm dum se se offert virtutis occasio; Quidquid de futuro tibi promittis, nimis incertum est, ut ibi figas virtutem; nam præterquam quod neque diem neque gratiam tibi certò polliceri potes, de ipsa tua etiam voluntate, si quid tibi promittis, præsumptio est potius & virtutis quædã simulatio, quam bona voluntas; si enim esset bona voluntas, esset conformis divinæ, esset efficax & cooperatrix gratiæ, quæ se se offert, unde illud Propheta: *Date Domino Deo vestro gloriam, antequam contenebescat, & antequam offendant pedes vestri ad montes caliginosos: expectabitis lucem, & ponet eam in umbram mortis, & in caliginem.* Formidanda sanè verba.

1. Cor. 6. Sed quis tum promisit gratiam? cum potius nihil in Scripturis crebrius repetatur quam si negligatur occasio & tēpus, iactura fiat gratiæ, quæ se se cum occasione præsentis offerrebat? *Adjuvantes exhortamur, inquit Apostolus, non in vacuum gratiam Dei recipiatis, aut enim tempore accepto exaudi vo te, & in die salutis adjuvi te. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis;* Et licet alia similis posset occurrere occasio: hoc ipsum tamen, quod differtur & quod præfens, futuro præfers ex arbitrio tuo magis quam ex nutu Dei, nonne indicat te magis velle facere voluntatem tuam quam divinam? Quod & verat Sapiens, *Ne dicas amico tuo, vade & revertere, cras dabo tibi cum statim possis dare;* quanto magis id vetitum, ne sic cum Deo agas? Velle sine sic tecum Deus ageret, quando in necessitate tua rogas illum, ut in adiutorium tuum intendat, ut festinet, ut ne tardet? O te inconsultum! vis Deum tibi statim adesse cum illum rogas, & cum te ille rogat seu cum tibi adest, tu illum differis & repellis! *Et noluerunt attendere, & auerterunt scapulam recedentem, & aures suas aggravaverunt, ne audirent. Verterunt ad me tergum, & non faciem, & in tempore afflictionis suæ dicent, surge & libera nos. Potestne aliquid iniquius cogitari?*

Et certè qui modo differt in aliud tempus, æquè proferet illud tempus in aliud atque aliud sine modo, sicut jam differt; qua enim difficultate, si quæ talis est, modò impeditur, eadem & retardabitur semper, imò & graviori ut supra ostensum est; aut si quæ alias ratio appareat virtutis exercendæ, cum non sit melior neque nobilior, quam quæ ex divina voluntate petitur, *Quid adhuc queritur, inquit Apostolus? voluntati enim eius quis resistit? quis nisi fatuus, arrogans, impius? Sic itaque semper in occursum virtutis: Ecce nunc hora; aut modo aut nunquam. Itane verò nunquam virtutem exerceam? ergo modò. Et jam modò vide quid occurrat; atque hoc ipsum propositum virtutis cuiuslibet sic deinceps exercendæ, firmiter statue in Domino; *Iuravi & statui custodire iudicia iustitiæ tuæ.* Certa est alioquin Veritas:*

Quo longius differis, difficultatem difficilius tolles.
Vide in 1. parte, Feria 2. hebdomada.

III. PUNCTUM.

SI dum ergo adest virtutis occasio, virtus adest, vix unquam aderit, vix unquam certò vir-

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, In peccato vestro moriemini. Ioan. 8.

